

Türkiye'nin Daha Bir Çok Mektepleri ve Daha Bir Çok Üniversiteleri Olacaktır

"MUHTEREM REKTÖRLER, İstanbul Teknik Üniversitesi'nin Teknik Okulun Muhterem Öğretim Üyeleri, Muhterem Misafirler, Aziz Talebe Kardeşlerim.

21 Nisan gününde aranızda bulunmaktan fevkalâde memnun, fevkalâde mütehasşis ve o nisbette de heyecanlıyım. Mezun olduğum günden bu yana geçmiş bulunan 18 yıl içinde 21 Nisan günlerinin hiçbirisine iştirak edemediğim halde, 1948 yılındaki aynı heyecanı 24-25 yaşların heyecanını, gönlü güzel memleketimizin ve büyük milletimizin hizmetine hazır olarak, bu büyük yuvadan, bu irfan yuvasından ayrılırken duyduğum heyecanı aynen duyuyorum.

Muhterem dinleyiciler, mezunlar adına konuşmak, beni oldukça mes'uliyetli, fakat bunun kadar da zevkli bir hizmeti yapmak durumu ile karşı karşıya bırakmıştır. Bu mes'uliyetli bir vazifedir. Çünkü, bugün, memleketimizin dört köşesinde büyük Türk milletine hizmet etmiş olan, tevazu içerisinde büyük fedakârlıklarla çalışan, bu ilim ve irfan yuvasının yetiştirdiği kimselerin hakikaten tercümanı olmam, onların adlarına konuşmam fevkalâde zordur. Büyük bir tevazu ile dedim, bugün İğdir'da, bugün Hakkâri'de, bugün Marmaris'te, yurdun en uçra köşelerinde bu ilim ve irfan yuvasından almış olduğu bilgilerle, sadece bilgilerle değil, almış bulunduğu vatan sevgisi ile, millet sevgisi ile mamur ve müreffeh Türkiye yapma idealine hizmet edenlerin, bu hizmet aşkı karşısında yüzlerinde derin çizgiler hasıl olmuş, saçları aklaşmış, İstanbul Teknik Üniversitesi ve Teknik Okulu mezunlarının haklarını ödemek kolay birşey değildir.

Muhterem dinleyiciler, bu kürsüye gelirken düşündüm. Acaba bu vazifeyi yapabilmek için mücehhez miyim? Diyorum ki, bu irfan yuvasından ayrıldığımızdan beri geçen 18 yıl içinde yurdun dört köşesinde hizmetlerde bulundum. Bu hizmetleri görürken bizden evvelki devrelerde mezun olmuş meslekdaşlarımızla, bizden sonraki devrelerde mezun olmuş meslekdaşlarımızla beraber omuz omuza, kafa kafa ya ve bunların hepsinin üstünde gönlü gönüle beraber çalıştık. Bu sebeplerdir ki hemen hemen İstanbul Teknik Üniversitesi'nin bugün yaşayan nesli içerisinde orta jenerasyonu temsil eden benim. Ümit ederim ki konuşmayı yaptığım zaman, bir vazifeyi yapmış bulunmam yadırganmayacaktır.

Söyleyeceğim bazı hususlar vardır, bunları bu yuvadan mezun olmuş arkadaşlarıma, bu yuvadan mezun olmak üzere bulunan arkadaşlarıma, bu yuvada öğrenimini yapmakta bulunan kardeşlerime söyleyeceğim. Bugün sadece bizim teknik camiamızın değil bütün dünya mühendisinin eğitim ve öğretim sistemleri içerisinde, meslek hayatı içinde mütalâa edilmesi gereken bazı meseleleri vardır. Bu meselelerden sadece bazılarına temas edeceğim. Temas etmek istediğim birinci konu mühendisin ufku meselesidir. Muhterem dinleyicilerim, bu konuda şunu demek istiyorum; Mühendis hesap adamıdır; hesap adamı olmak hiçbir zaman mühendisin ufkunu tahdit etmemelidir. Hesap adamı olmak, ufkun dimansiyonlarının, ufkun boyutlarının sağlan verilmesine yararmalıdır. Demek istiyorumki, hesap adamı hiçbir zaman meydana getireceği eseri yapacağı, yaratacağı eseri küçük yapmamalıdır, hesap adamı olduğu için... Burada şu noktaya temas etmek istiyorum. Rahmetli Maarif Vekili Necati Beyin bir sözü vardır, güzel bir söz. Türk Maarifinin kuruluşu zamanlarında bir okul binası yapılabaktır, Necati Beyin verdiği direktif şudur: "Öyle büyük yapınız ki Hintten ve Çinden görünsün." Muhterem dinleyicilerim Hintten ve Çinden görülecek bir bina yapmak imkânı olmadığını Necati Bey'de biliyordu ama, demek istiyordu ki, küçük yapmayınız, ihtiyaçları ve imkânları mümkün mertebe bir geniş havsala içinde düşünmenin, bir hayal gücü içinde düşünmenin yollarını bulunuz. Burada, ge-

Süleyman DEMİREL

Başbakan
İnş. Yük. Müh.

rek hizmette bulunan gerek hizmete hazırlanan değerli arkadaşlarıma şunu demek istiyorumki hesap adamı olmak hiçbir zaman bizi hayat adamı olmaktan, tasavvur adamı olmaktan uzaklaştırmamalıdır. Gayet tabii ki hayat gücümüzün genişliğinden kastım, bunun aşırı mertebelere erişmesi değildir. Fakat hiç olmazsa az mertebelerde kalmamasıdır. Buna, bugün teknisyenin ufku tabir edilen bu hususa, dikkati çekmemizin sebebi şudur: 15 yıl gibi bir devre içerisinde kendi tecrübelerimizle yaptığımız şeylerin neticede küçük olduğunu gördük. Bu itibarla eserimize, dimansiyon, boyut verirken hayal gücünüzü kullanmaktan, hayal gücünüzün yardımından uzak kalmayınız diyorum.

Temas etmek istediğim ikinci mesele, hesap meselesidir. Muhterem dinleyicilerim, teknisyen, mühendis, hesap adamıdır dedim. Evet hesap adamıdır. Vakıa burada tarif vermek hesap adamının yetiştirdiği disiplin icabı değildir. Ama rakamları yanlış tefsir etmek te yine hesap adamından beklenen yaratıcılığı öldürür. Rakamlar ne taviz ne de yanlış tefsir ister. Demek istiyorum ki yaratıcı ve yapıcı güçte rakamları doğru tefsir etmeye ve rakamlara taviz vermemeye mecburuz.

Üzerinde durmak istediğim üçüncü konu, formül meselesidir. Muhterem dinleyicilerim çok kere tahvil ve tertipten, çok kere sıkıntılı ameliyelerden kurtulmak için, çok kere zaman olmadığı için ve bazan da kolaylık için, teknisyen formüle müracaat eder. Formül çok dikkatle kullanılmalıdır. Hiçbir zaman akli selimin yerine ikame edilmemelidir. Formül kullanılırken şartlar, formülü yaratan muhterem hocalarımızın tabiri ile, sınır şartları mutlaka gözönünde tutulmalıdır. Hangi sınır şartlara tekabül etmedir kullandığınız formül? Yani şunu demek istiyorum. Bu yanlış formüllerin bazı meselelerin çözümünde kullanılması hataya sürükler ve yine demek istiyorum ki, akli selimin yerine bir formül variansı içinde hiçbir şey ikame etmemeniz lazımdır.

"Temas etmek istediğim diğer bir konu yaptığınız işi sevmeye mecbursunuz. Mühendis olarak, Mimar olarak, fen adamı olarak meydana getirdiğiniz eseri alin terininiz, hayatınızın bir parçası olarak sevmeye mecbursunuz. Bu surettedir ki yeni işler yapmak için yeni güçler bulacaksınız. Eserinizi çocuğunuz kadar sevmeye mecbursunuz, çünkü günün biri gelir ki, hayatınızın büyük bir kısmını o eser almıştır. Yaptığınız eseri sevmek aslında kendinizi sevmek kadar mühim bir meseledir.

Temas etmek istediğim bir başka konu da 'mes'uliyettir. Muhterem dinleyenlerim bu irfan yuvasının eline birçok bilgiler verdiğiniz, milletin büyük fedakârlıklar karşılığında son bilgilerle, teknikle mücehhez kıldığı kimseler üç türlü sorumluluk içerisindeydiler.

Bunlardan birisi vatana karşı olan sorumlulukları, ikincisi vatandaşlara karşı olan sorumlulukları ve üçüncüsü ise bunların terkihi olarak büyük milletin kendi ellerine verdiği imkânlarla karşı olan sorumluluklarıdır.

Bunlardan birincisini ve ikincisini tahlil etmeyeceğim. Birincisinin ve ikincisinin içerisinde millî şuur, millî mefkûre vardır. Bu millî şuur ve millî mefkûre içinde, Türk milletine büyük Atatürk'ün gösterdiği, işaret ettiği istikamette muasır medeniyet seviyesine çıkarma hedefi vardır. Şimdi üçüncü hususa temas edeceğim. Büyük Türk Milletinin büyük sıkıntılarla dışından tırnağından arttırarak meydana getirdiği imkânların kullanılması üç şeye vabeste-

dir : Bunlardan biri plândır, birisi teknolojidir, öbürü de bu plâni hazırlayacak, bu teknoloji ile tatbik edecek olan personeldir. Buradan bu büyük katagoriler içerisinde, bu müessesenin elemanlarına büyük bir mesuliyet düşüyor, muhterem dinleyicilerim, bu imkânları kullanırken üç sual alın tam cevaplandırılmasından kaçamazsınız. Bu imkânları niçin kullanıyoruz? Niçin bu şekilde kullanıyoruz? ve niçin şimdi kullanıyoruz? Bu üç sualin hem vicdanları hem zihinleri tatmin edici bir şekilde cevaplandırılmış olması şarttır. Sakın bu üç sual, bu imkânları kullanacak olan kimseleri mütereddit yapmasın. Bu takdirde bu imkânları kullanmamak gibi gayet kötü bir durum içine düşeriz. Bu ise, bizi koyduğumuz hedefe değil, hedeften geriye götürür. Mühendis sadece yaptığı eseri sevmekle mükellef olan bir kimse değildir. Bundan bir kademe daha ilerisine işaret etmek istiyorum. Yaptığınız eser geometrinin ve mühendislik bilgilerinin çeşitli misallerinin bir terkibi olabilir. Büyüktür, güzeldir, muhteşemdir, fakat insanların hizmetine yararmıyorsa, insanların ızdıraplarını dindirmiyorsa insanlar yeni imkânlar hazırlamıyorsa, sadece geometrinin dimansiyonları içerisinde memleketin imkânları heder edilmiş olur. Burada şunu demek istiyorum ki bir taraftan yaptığınız eseri severken aslında vatandaşlarınızı, zaruret içinde olan insanları seviyorsunuz demektir. Bu insan sevgisinden, vatan ve vatandaş sevgisinden mahrum isek, esasen iman kaynağını, geometrinin, mühendisliğin ve diğer ilimlerin size verdiği hünnerleri kullanıp büyük bir şey yapmanıza mani'dir. Büyük bir şey yapmak isteyenlerin mutlaka nasibini, vatan ve vatandaş sevgisinden almaları şarttır. Bu itibarla yaptığınız eseri sadece bir fiziki eser olarak almanız, bunun insanlığın türlü çeşitli ızdıraplarını ortadan kaldıran bir vasıta olduğunu hesaba katmanız lâzımdır.

Üzerinde durmak istediğim diğer bir konu, bu irfan yuvasından çıkarken mutlaka şu imanın içinde olmak mecburiyeti vardır : Yapmak, başarmak ve yılmamak. Muhterem dinleyicilerim, adlarına konuştuğum mezunlar bugün yurdun dört köşesinde çok müşkül şartlar içerisinde çalışabilmek için gittikleri yerlerin şartlarına uymak değil, gittikleri yerleri medeni yapmak mecburiyetindedirler ve adlarına konuştuğum mezunlar bunu ithiharla ifade edeyim ki, bu gayretleri başaramışlardır. Bu itibarla gittiğiniz yerde aradığınızı bulacak değilsiniz. Gittiğiniz yerde kafanızda olanı yaratacaksınız. Bu aslında bir medeniyetçilik iddiasıdır. Medeniyet hiçbir zaman tevarüs edilmez, medeniyet yapılır, binaenaleyh medeniyetçilik iddiası içinde medeniyetçiliğin yapılması iddiası içinde bu muhterem müessesenin, bu büyük ve hasmetli müessesenin anlam, feyz ve irfan almış olanlara aşıladığı en mühim hususlardan birisi, yılmamak ve yılmadan başarmaktır. Ümit ediyorum ki tahsil çağları içerisinde, bu müesseseden geçen herkes bu testten de çok başarı ile geçmekte ve vatan sathına çıktıkları zaman bu testin türlü çeşitli ifadelerini görmekte-dirdirler.

Şimdi bir temayı daha işleyeceğim. Bu da ecdada lâyık olma temasıdır. Muhterem dinleyicilerim, Türklerin en son Anadolu'ya geliş tarihleri hepimizin bildiği gibi 1071 dir. 1071 den buyana 900 seneye yakın bir zaman geçmiştir. Bugün Anadolunun her tarafında, Türkiye'nin her tarafında ecdadın bıraktığı eserleri hâlâ kullanıyoruz. Köprülerinden geçiyoruz, çeşmelerinden su içiyoruz. Camilerinde ibadet ediyoruz, hanlarında şadırvanlarında büyük şeyler görüyoruz. Muhterem dinleyicilerim, ecdat, bizim ecdadımız büyük şeyler bırakmıştır. Biz, ecdadımızdan büyük eserler tevarüs etmekteyiz. Ecdadımıza lâyık olmaya mecburuz. Bu itibarla mes'uliyetlerimiz artmaktadır. Ecdadımıza lâyık olurken modern fennin, modern ilmin icapları ile ecdadın bıraktığı hususları da birleştirmenin, binaenaleyh eserlerinize ecdadın izlerini, ecdadın hatlarını taşıyan bir şekil vermenin yolunu mutlaka aramak vazifelerimizin arasındadır. Bu itibarla Türk Teknisyeni, Türk Mühendisi zor şartla, ağır ve mes'uliyetli şartlar içindedir. Yapmağa, büyük şeyler yapmağa mecburdur.

Muhterem dinleyicilerim, bir noktaya daha temas edeceğim. Bugün Türkiye muasır medeniyet seviyesine erişmek cabası içindedir. Bunun adına kalkınma diyoruz. Kalkınmayı basite irca edeceğim, nedir kalkınma? Netice

itbarıyla bir memlekette herkese iş bulunabildiği zaman hayat seviyesi muayyen bir hattın üstüne çıktığı zaman, memleketin en ücra köşelerine kadar gidilebildiği zaman, memleketin en ücra köşelerini akşam olunca karanlıktan kurtarıp elektrik ışığına kavuşturabildiğimiz, memleketin çatlamış toprağına, gökten yağmur bekliyen insanına su götürebildiğimiz zaman, sırtında kilometrelerce mesafeden testi ile su taşıyan insanları bu meşakkatten kurtarabildiğimiz zaman ve insana Garp medeniyetinin istifade ettiği medeni hususları sağlayabildiğimiz zaman işte o zaman muasır medeniyet seviyesine erişiriz. Bunun sağlanmasının adına kalkınma diyoruz. Muhterem dinleyiciler, burada Türk teknisyeninin, Türk mühendisinin büyük hizmetleri vardır. Bu hizmetler yapılagelmıştır. Muhterem hocalarım şundan emin olunlar ki kendilerinden feyzalmış bulunan eski talebeleri kendilerine, bu büyük müesseseye, büyük milletimize ve güzel memleketimize lâyık şekilde ve onun mes'uliyeti içinde çalışmışlardır. Ben bunu söylerken zan-nediyorum ki, adlarına konuştuğum muhterem meslektaşlarımın hakkını teslim ediyorum. Amma muhterem dinleyicilerim, yurdumuzun henüz gidilemeyen köşeleri vardır, Cırnağı vardır, Kaşı vardır, Inebolu vardır, zannetmeyin ki gidilemeyen köşeleri sadece yurdun muayyen yerindedir, yurdumuzun kırk bin köyünden ancak dörtyüzünde elektrik vardır. Bu gün, yurdumuzun kırkbin köyünden yüzde doksana henüz gidemiyorsunuz ve bunların yanında da devasa bir işsizlik problemi ile karşı karşıyayız. Nüfusumuz her sene sekizyüzbin kişi artar, dörtyüzbin kişiye yeniden iş imkânı bulmaya mecbursunuz. İşsiz olan vatandaşlarımıza ilâveten, muhterem dinleyicilerim, gerek adlarına konuştuğum eski mezunlara, gerek bu kürsülerden geçip mezun olacak, şimdi, gelecek sene, ondan sonrakı sene, daha uzun seneler mezun olacak müstakbel meslektaşlarıma şunu demek istiyorum ki bizler ve sizler bir taraftan talihi insanlarız, çünkü bu kadar büyük imkânlar, bu kadar hizmet imkânları hiç bir memlekette mevcut değildir. Bir taraftan diyoruz ki, büyük meşakketleri ve çileleri çekmeğe mecbursunuz ve bu gün Anadolunun her tarafında çalışan değerli arkadaşlarımız ve bundan sonra bu kürsülerden, bu kapılardan gelip geçecek kardeşlerim, büyük bir vatanperverlik şuuru içinde bu çilelere, bu meşakkatlere, kendi vatandaşları medeni imkânlarla kavuşuncaya kadar, canla başla feragatla katlanacaklardır.

Burası fetih bekleyen bir ülkedir. Bunun fethi sessiz kahramanların işidir. Sessiz kahramanlar bu memleketin entellektüelidir. Hizmet bekleyen vatandaşına hizmet götürebilmek suretiyle muhasebeyi yapmağa mecburdurlar. Yoksa memleketin içinde bulunduğu şartları sayıp dökmek hiç bir şey ifade etmiyor. On sene sonra, yirmi sene sonra gene sayıp dökmek mecburiyetinde olabiliriz.

Muhterem dinliyenlerim, sözlerimin sonuna geliyorum burada hocalarıma da söyleyecek bazı şeylerim var. Şunu arzetmek isterim ki 1966 senesinde Türkiye'nin teknisyen gücü 20.000 civarındadır. 1977 senesinde yani 11 sene içerisinde tahmin edilen ihtiyaç 57 bin civarında olacaktır. Bugünkü imkânlarla 1977 senesindeki gücümüz ancak 27 bin civarına çıkabilir. Binaenaleyh 30 bin açığımız var. Muhterem dinliyenlerim, gelişen memleketlerde aslında 10 sene için tahmin yapmak fevkalâde güç bir iştir. Yanlış yaparsınız tahminleri. Yanlış, yukarı seviyede değil, daha aşağı seviyede yanlış. Gelişen memleketlerin ve Türkiye gibi namütenahi imkânları bulunan memleketlerin namütenahi ihtiyaçları bulunan memleketlerin 10 sene sonra erişeceği seviyeyi tâyin edecek hayal gücü, pek bulunur bir hayal gücü değildir. Farzedelim ki 57 bin, farzedelim ki bu rakam doğru. Limit itibarıyla doğru. 30 bin açıkla karşı karşıyayız. 10 sene sonra, muhterem dinleyicilerim, medeniyetçilik iddiasında büyük hedefleri tutmak, büyük hedefleri görmek mecburiyeti vardır. Medeniyetçilik kendi kendine olan bir şey değildir. Ne kadar sıkıntılı olursa olsun, bu hedefleri tutmak, bu hedeflere erişmek yolunu bulmağa mecburuz. Şimdi bunun için, muhterem Rektör, Sayın Karafakioğlu, yeni kardeş müesseselerin geliştirdiğinden bahsettikler. Karadenizde bir Teknik Üniversite, Ankara'da bir Teknik Üniversite, İstanbul'da Yüksek Teknik Okulu, bunlara ilâveten Elâzığ'da Bir Teknik Okulunun

inşaatı bitmiş, hemen hemen açılmağa hazır İzmir'deki Teknik Okulunun inşaatı önümüzdeki bir iki sene içinde bitecek ve açılışa hazır hale gelecek. Bunlar da meseleyi halletmeyecek. 32 milyonluk Türkiye'nin daha bir çok mektepleri ve daha bir çok Üniversiteleri olacak. Diyeceksiniz ki, 193 senelik olan bu müessese bir çok sıkıntılar içinde kıvranırsa bunlarla nasıl başa çıkacağız. İki şeyden birini seçmeğe mecburuz. Ya bunlarla başa çıkacağız veyahutta fıkarcılık, zaruret içerisinde olacağız. Zannediyorumki, bunlardan ikincisini arzulayacak hiç bir Türk münevver ve hiç bir Türk vatandaşı yoktur. Gayret edeceğiz. Çaba göstereceğiz, Milletçe birlik ve beraberlik içinde bu hedeflere erişeceğiz. Şimdi sözlerimin sonunu şöyle bağlamak istiyorum : Sayın Rektörümüz bana bir kitap hediye ettiler. Bu kitap bizim sınıfımızın Arı mecmuasıdır. Bu mecmuanın başında bir önsöz vardır. Enteresan bir önsöz benim zaviyemden, yani 18 sene bu müessesenin dışında, bu müessesenin verdiği feyizle çalışmış bir kimse için enteresane bir önsözdür. Yazıldığı zaman münakaşasını yapmıştık. Önsözün altında çok muhterem Osman Tevfik Taylan'ın yerine diye bir imza vardır. Bu önsöz Muhterem Osman Tevfik Taylan tarafından görülmüştür, basılmadan evvel. Bunu kendisine göstermeğe giden arkadaşlarımızı, tevazuuna, müsamahasına çok büyük hürmetimiz olan Sayın Taylan'ın mutlaka kapı dışarı edeceğini düşünmüştük. Muhterem dinleyiciler bu önsöz arkadaşlarımızın götürdüğü gibi çıkmış, Sayın Taylan büyük bir müsamaha içerisinde pekiyi güzel basın demiş. Burada diyoruz ki, 1942 senesinde benim mühendis mektebine girdiğim zaman, O zaman mühendis mektebi idi 6 sınıflı mektebin 600 talebesi vardı. Daha sonraları bu sayı arttı. Biz Mühendis mektebinden, İstanbul Teknik Üniversitesine geçerken ve daha sonra da İstanbul Teknik Üniversitesinden mezun olurken bu sayı senede 300 kişi alınmak suretiyle artırılmaya başlandı. Bugün 3200 talebesi var. İhtiyaçları artmıştır. Belki Teknik Üniversitelerin randımanlı bir şekilde çalışabilmesi 4 - 5 bin talebeyledir. Ama mutlaka yeni müesseseler bu nun arkasından gelecektir. Şimdi o zamanki ufkumuza bir

bakalım : Nediyoruz : "Bugünkü gidiş ölçüsüne bakarak yakınıyoruz. 300 talebenin çokluğundan katiyetle söyleyebilirim ki, bu miktar 1954 ten itibaren senede alınan talebelerin sayısı 1127'yi bulacaktır. Bu suretle çöppüleri da hi mühendisten yapmak imkânını bulacağız."

Muhterem dinleyicilerim, Sayın Taylan'ın 18 sene sonra öğmek daima öğmek durumunda olduğu bu büyük müsamahasını, bir asi sınıfın talebesi olarak genç öğrenci arkadaşlarıma göstereceklerinden eminim. Genç öğrenci arkadaşlarıma Türkiye'nin bir meşalesini, mamur ve müreffeh Türkiye'nin meşalesini, Cumhuriyetin temelinde bulunan Büyük Atatürk'ün gösterdiği yolda, Hür Demokratik nizam ve batı medeniyetçiliği çerçevesi içerisinde insan hayatını ve insan refahını temel alacak bir çerçeve içerisinde, bundan evvelki mezunlarımız size yakışır şekilde taşıyagelmışlerdir ve bundan böyle de taşıyagideceklerdir. Bu yuvadan feyzalacak olan kardeşlerimiz, müstakbel meslektaşlarımız mutlaka kendi ağabeylerine, hocalarına kendi irfan müesseselerine ve nihayet hepimizin büyük bir şeref ve heyecanla, aşkla hizmet etmeğe çalıştığımız mübarek ülkeye ve Büyük Millete hizmet etmeye devam edeceklerdir.

Aziz dinleyicilerim, bu ülkenin insanları, büyük Türk Milleti daima kadirşinas, daima vatanperver ve daima ileri düşünceli, daima yeniliği sever ve medeniyetçi olmuştur. Bu itibarla ülkenin imkânları bu, ülkenin üzerinde yaşayan büyük milletin hasletleri büyük hizmet edecekleri büyük fırsatlar var, büyük kolaylıklar var, büyük meşakkatlerin içinde bulunan büyük kolaylıklar var. Şunu temenni edeceğim gerek İstanbul Teknik Üniversitesinin ve Teknik Okulunun değerli öğretim üyelerine, ki büyük bir kısmından ben feyzaldım - büyük bir kısmı da benim jenerasyonum benim jenerasyonuma mensup arkadaşlarıma ve bugün bu sıraları işgal eden değerli öğrenci kardeşlerime, hepsine muvaffakiyetler temenni ederim. Cenabı Hak memleketimizi ve milletimizi daima ileri götürmekte bize yardımcı olacaktır. Hepinizi saygı ile selamlarım.

- Siyah, Galvanizli ve Bitümlü **SU ve GAZ BORULARI**
- 6 mm. - 90 mm. Çapında **SANAYİ BORULARI**
- Kare, Dikdörtgen ve sair şekillerde **PROFİL BORULAR**
- Ve Boru Ekleme Parçaları (**FITTINGS**)

İhtiyaçlarınızın temininde :

BORU ve PROFİL TİCARET LTD. ŞTİ. den

Fiat almadan karar vermeyiniz.

BORU ve PROFİL TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ

Ulus - Rüzgârlı Sokak Çatal Han 12/A
Telefon : 11 83 60 Telgraf : BORULİM
A N K A R A

(Mühendislik - 139)